

saa at jeg kan sikre det Fort, der bliver lagt saa isoleret, at det ikke faar Forbindelse hverken med Landbefæstningen eller med de øvrige Batterier ved Kysten i en saadan Grad, at det kan forsvares at lægge det derud. I Folketinget har jeg sagt, at der er kun et Sted, hvor det maa flyttes hen, og det er 8—900 m Vestnordvest for det Sted, hvor det er projekteret at skulle ligge, nemlig oppe mellem Eremitageslottet og den saakaldte slesvigske Sten. Naar Rigsdagens samlede Partier, uden at ville rejse et politisk Spektakelnummer, ville støtte Forslaget, skal jeg tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og saa er det muligt, at man kan lægge Fortet der, men jeg vil ikke gøre det til en Partibeslutning, og jeg finder det aldeles urimeligt — deri er jeg enig med det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) —, at Rigsdagen skal vedtage en saadan Lov uden at give en bestemt Anvisning paa, hvor man ønsker, at et saadant Fort skal ligge. Jeg mener, at Fortet kan gøre sin forsvarlige Nytte der, hvor det er paatænkt at skulle ligge. Om det bliver 20—30—40 eller 50 Alen i den ene eller den anden Retning fra det Sted, Talen er om, ved jeg ikke, men jeg kan ikke se rettere, end at der, hvor de sagkyndige have paavist, at Fortet skal ligge, paa det højeste Punkt 300 m Vestnordvest for Taarbæk Kirke, er det Sted, hvor Fortet vil blive at opføre, og det er min Agt snarest muligt at begynde paa Opførelsen af dette Fort, hvortil der er Bevilling paa Finansloven, ligesom paa Opførelsen af det sydlige Fløjfort, hvortil der ogsaa er opført Bevilling paa Finansloven. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mener, at Fortets Selvforsvar er mindre godt, er det selvfølgelig rigtigt, at det er saa. Dersom de sagkyndiges Forslag om et tredje Fort ved den slesvigske Sten var blevet vedtaget, havde det naturligvis været en Styrkelse for dette Fort, men det er nu en Gang ikke vedtaget. Det er jo imidlertid en Selvfølge, at under en eventuel Krig, hvor en fjendtlig Flaade vil gøre Forsøg paa at sætte Tropper i Land, vil Fortet selvfølgelig blive dækket ved Feltartilleri og Fodfolk, thi Fortet ligger i Forpostlinien, og der vil selvfølgelig fra Krigsbestyrelsens Side blive gjort, hvad der kan gøres, for at sikre Fortet mod en saadan Overrumpling. Jeg beklager derfor, at denne Sag ikke er bleven rejst, hvor den burde have været rejst, ved Finanslovens Behandling i Aar. Bevillingen er jo given ved særlig Lov, og den ved en

særlig Lov givne Bevilling til denne Sags Fremme er opført paa Finansloven for i Aar. Jeg har ingen som helst Tiltro til, at et Forslag af denne Art vil blive vedtaget i det andet Ting, og jeg vil ikke finde mig foranlediget til at nøjes med et almindeligt Flertal i begge Rigsdagens Ting. Jeg er overbevist om, at naar der ikke er almindelig Stemning derfor i Folketinget, er der neppe noget af Partierne, der vil give deres Tilslutning til dette Forslag. Jeg henholder mig til, hvad Rigsdagen i sin Tid har vedtaget, og til den Indstilling, der er gjort af de sagkyndige, bestaaende af den kommanderende General i 1ste Generalkommando med Tilslutning af Generalstaben og endvidere af Artillerigeneralen og Ingeniørgeneralen i den Indstilling, der er gjort den 3. September 1909.

J. Pedersen: Efter den Udvikling, vi nu have hørt fra den højtærede Forsvarsminister, og efter at han for overhovedet at tage sig af denne Sag har stillet et Vilkaar, som man paa Forhaand ved, ikke kan gennemføres i dette Ting, maa jeg betragte Forslaget som dødfødt. Jeg vil under disse Omstændigheder ikke stemme derfor og jeg tror ogsaa at kunne sige, at de fleste af mine Gruppemedlemmer ville indtage samme Standpunkt.

Brandes: I denne Sag forekommer det mig, at der er to Synspunkter, et civilt og et militært. Det militære har jo den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Rambusch) gjort sig til Talsmand for. Derimod synes det mig, at den højtærede Minister kun interesserer sig for det civile. Han endte med at sige, at han beklagede, at denne Sag ikke var bleven bragt frem tidligere, nemlig ved Finanslovens Behandling, og jeg synes, at han har fuldstændig Ret deri, at hvis denne Sag skulde have været bragt frem, maatte det have været den Gang. Men saa sagde den ærede Minister, at kun, hvis der var almindelig Stemning i alle Partier for en saadan Flytning af Fortet, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har gjort sig til Talsmand for, kunde han gaa ind paa Forslaget. Alle de militære Grunde, der bleve anførte af Ordføreren i Dag, syntes ikke at virke det ringeste paa den højtærede Minister, hvorimod dennes Foredrag synes mig næsten at maatte virke som en kold Straale lige overfor den varme Begejstring, hvormed den ærede Ordfører udtalte sig. Det civile Synspunkt i denne Sag er ble-